

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1044/2019
15.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Карацића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1386/17 од 29.03.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 571/19 од 19.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 15.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1386/17 од 29.03.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 571/19 од 19.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1386/17 од 29.03.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци.

Истом пресудом на основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени АА ослобођен је дужности накнаде трошкова кривичног поступка и одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда, а да имовинскоправног захтева није било.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 571/19 од 19.06.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужилаштва у Новом Саду и браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Новом Саду К 1386/17 од 29.03.2019. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Карацић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8), члана

438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, односно да исте преиначи и донесе ослобађајућу пресуду.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у свом захтеву наводи да је суд прекорачио оптужбу јер је Основно јавно тужилаштво у свом оптужном предлогу навео да је укупна вредност украдених ствари 152.000,00 динара, а окривљени је оглашен кривим да је извршио кривично дело из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, при чему је вредност украдених ствари 80.000,00 динара, на који начин је, према наводима захтева за заштиту законитости, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је записник о вештачењу 03/2/11/7 бр. 234-2520/16, МУП, Дирекције полиције, УКП – Национално криминалистичко-технички центар Београд, ОРГ. Јединица НКТЦ незаконит доказ и да је морао бити изузет из списка предмета јер у складу са чланом 117. ЗКП, вештачење може да одреди само орган поступка и то по службеној дужности или на предлог странке и браниоца и то писменом наредбом, а у конкретном случају је недвосмислено да је вештачење одредио орган који није орган поступка, а будући да се побијане пресуде заснивају на том доказу, учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд је оценио као неосноване. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да је записник о вештачењу Национално криминалистичко-техничког центара Београд, сачињен у свему у складу са одредбом члана 114. став 4. ЗКП, и да је одређено усменом наредбом јавног тужиоца (страна три, став два другостепене пресуде), као и да постоји истоветност чињеничног описа радњи извршења кривичног дела у оптужном акту и у изреци првостепене пресуде, и да прецизирањем вредности противправно стечене имовинске користи, која није учињена на штету окривљеног, није прекорачена оптужба (страна четири, став два другостепене пресуде), које разлоге

Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, обзиром да иста није образложена нити произилази из садржине захтева.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у остале наводе захтева за заштиту законитости којима се полемише са чињеничним утврђењима суда наводима да је урачунљивост окривљеног АА морала да буде утврђена вештачењем, обзиром да погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због које би окривљени, као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић